

2130.



გაზეთის ფასი

გაზეთი: ერთი წლით — ექვსი მან., ნახევარი წლით — სამი მან., სამი თვით — ერთი მან. და ხუთმეტო შაური, ერთი თვით — სამი აბაზი.

წერილები ამ აღრესით უნდა გამოგზავნონ: ВЪ ТИФЛИСѢ, ВЪ РЕДАКЦІЮ ГАЗЕТЫ „ДРОՅБА“.

ხელის-მოწერა

თფილისში: გაზეთის „დროების“ კანტორაში. ქუთაისში: ანტ. ლორთქიფანიძის ბიბლიოთეკაში.

გაზეთი შემდეგი აღრესით უნდა დაიბაროს: ВЪ ТИФЛИСѢ, ВЪ КОНТОРУ ГАЗЕТЫ „ДРОՅБА“.

რედაქცია: ძველი ინსტიტუტის ქუჩაზედ, სოლომონ მირიანაშვილის სახლებში.

კანტორა: ივანოვის ბიბლიოთეკაში, სასახლის მედინაზე, შაბურაგის სახლებში.

უნივერსალი

საქართველო: ჩვენი ხალხის მონაწილეობა საყოველთაო სამხედრო სამსახურში — წერილი — „დროების“ კორრესპონდენცია: ხონიდან — აგვლიდან — თელავიდან — პასუხზედ პასუხი — წიგნი რედაქტორთან — რუსეთი: საყოველთაო სამხედრო სამსახურის წესდება წერილი ამბები — უცხო ქვეყნები: პარიზი 17 ფებრ.

მართლიანობა. ამ ნაირს მდგომარეობაში ეყუდებით სწორეთ ჩვენცა. ჩვენთვის მუდამი სამხედრო სამსახური, იმისი მიძიმე მხარეები აუტანელი იქნებოდა და სახელმწიფოსათვის ამ ნაირი ნიღაბ მდრტეინავე ჯარის ყოლა უსარგებლო. მმართველობამ მშვენიერად განსჯერტა ეს დაბრკოლება, და ამისთვის ჩვენ კიდევ ერთხელ ეცხადებთ სრულს კმაყოფილებას და თანაგრძნობს.

მაგრამ სრული უმონაწილეობა ჩვენი ქვეყნის დაცვაში არც ჩვენ გვესიამოვნებოდა ცხადია, და არც მმართველობა ინებებდა ამას. აი ამ მოსაზრების ძალით, როდესაც მმართველობა ინებებს, და შემოიტანს ჩვენს მხარეში ახალს სამხედრო წესს, აქაურს თვისებებსა და პირობებზედ დაფუძნებულს, მაშინ რასაკერძოვლია ჩვენი მხარე კმაყოფილებით მიიღებს მონაწილეობას ამ ქვეყნისათვის წმინდა საქმეში.

W.

განცხადება თფილისის სამაჟრო ბანკისა

თფილისის სამაჟრო ბანკის სამმართველო აცხადებს საყოველთაო საცნობად, რომ ბანკი 11 იანვრიდან 1874 წ., ცვლილების მოხდენამდის, ასის თავზედ შემდეგის ზომით იღებს და იხდის სარგებელს:

- იღებს: 1.) სესხზედ იმ სარგებლიან ქალაქებში, ა.) რომელთაც სახელმწიფო ბანკში იღებენ: სამი თვით 6 % მექსი თვით 7 % ბ.) რომელთაც სახელმწიფო ბანკში არ იღებენ: სამი თვით 7 1/2 % მექსი თვით 8 % 2.) სვეციალურს ხელად მიბარებულ ფულში, სარგებლიან ქალაქებში და ვეკსილებით უზრუნველყოფილს 7 % 3.) მექსილების დაცვაში 8 % 4.) საქონლის გირაოში: რომელიც მოტანილია 9 % რომელიც გზაშია 10 %

იხდის

- 1.) ხელად მიბარებულ ფულში 5 % 2.) შესანახად მიბარებულში ა.) მოთხოვნამდის 5 % ბ.) მექსი თვით 5 % გ.) მართ წლით 6 %

დ.) წელიწადზე მეტის ვადით მიბარებულში — სამმართველოსთან მორიგებით. სამთავროდ შესანახი ფული მიიღება: ყველა კერძობითი პირისაგან, მოვაჭრე საზოგადოებათაგან და კაპიტანებისაგან, ეკლესიებისა და ზონსტრუქციისაგან, სასაზინო და საზოგადოებრივს დაწესებულებათაგან, — ას მანეთზედ არა ნაკლებით.

ბანკი შენახული ფულების ბილეთები, ფინანსთ-მინისტრის განკარგულების თანახმად, ყველა სასამართლოებში და სასაზინო სამმართველოებში იჯარისა და შეკრულობის გირაოდ მიიღებინა: უფალო და ექვს თვემდის ვადიანი — მანეთი მანეთად და ერთის წლის და მეტის ხნით ვადიანი — ცოტა ნაკლებათ. უზრუნველყოფის შემთხვევაში — ცოტა ნაკლებათ. უზრუნველყოფის შემთხვევაში — უნდა მოსყვეს.

ВЪТИФЛИССКІЙ КОММЕРЧЕСКІЙ БАНКЪ

Отъ такогo-то ОБЪЯВЛЕНІЕ

Препровождая при семь столько то рублей, прошу принять эту сумму на вкладъ для обращенія изъ процентовъ на такой то срокъ (или до востребованія, или на такихъ то условіяхъ) и выслать билетъ на мое имя или на имя тогого то, или на предъявителя, по такому то адресу. Число, мѣсяць и годъ. Подпись и мѣсто-жителство.

ბენეფიციარის და მართანოვის წიგნების

მაგაზინში და ივანოვის ბიბლიოთეკაში, თფილისის, და ლორთქიფანიძისაში, ქუთაისის, ისყიდება რუსული წიგნი: მუთისის მაზრის სამსაჯულო.

პროცესი ბ. ი. ნიკოლაძისა, რომელსაც მაზრის სამსაჯულოს შეურაცხყოფას აბრალდებენ.

ფასი ორი შაური.

ძალაქს გარეთლებს შეუძლიანთ ორი ორ-შაურიანი ფორტის მარკა გამოგზავნონ ამ წიგნის ფასად.

წერილი ამბები

— საჩხერიდან სწერენ „თფილისის მოამბეს“, რომ იქ სამარტელების შესაწვერად წარმოუდგენიათ აქამდისაც ბ. მირისთვის კო-

მედიად ცნობილი „ტუნწი“. ანტრაქტის დროს უფ. ანუშოვის სკრიპკაზედ დაუკრავს. — 26 თებერვალს „თფილისის“ წრის, ზალაში სიმონოვიჩისამ წაიკითხა ლექცია „შკოლურს დისციპლინაზედ“. ლექცია მშვენიერი იყო, მეტადრე სხვა ლექციების შედარებით. სრული ანგარიში ამ საღამოს წაიკითხს ლექციებზედ შემდეგ ნომერში იქნება.

— „სასოფლო გაზეთი“ გაცნობებს, რომ თიანეთში სასოფლო ბანკი იხსნება. ამ ბანკის დაწესება უფ. ნიკოლოზ ჩოლაყაშვილს გამოუწყია.

ბანკის წესდება ეხლა წარდგენილია გუბერნატორთან. ამ წესდების დამტკიცებამდის რაც შეკრებილი საბანკო ფულებია, ჯერ ჯერობით მართო ას ოცი თუმანი, საეკატრო ბანკში შეუნახავს.

— სოფელს ხოვლეს რომ შკოლა დახურეს ამას წინათ, ის შკოლა ხელოვნად უნდა გაიხსნასო. გამოჩენილან იმისთანა პირნი, რომელთაც ამ შკოლის უფრო მეტი დართ დაფუძნება უყისრნიათ. — (სასოფ. გაზ. № 1 1874 წ.)

— ახალციხის მაზრაში რამდენიმე ალაგს პურის მაღაზიები გაუშართათ. (სასოფ. გაზ. № 1, 1874 წ.)

„დროების“ კორრესპონდენცია

დ. ხონი 10 ფებრ. 1874 წ.

საქებარმა ძალღმა ნიახურზედ გადაიარაო, სწორეთ ისე ემართება ჩვენ ხონსაც. მე მეგონა თუ მეტყველ არა ორჯელ მაინც ქართული წარმოდგენები იქნებოდა აქ, ამ ყველიერში; მაგრამ, ნუ შეგტკამოსთ მიწამ, ჩვენ აქ საკეთილო მოქმედება არ გვენახოს. ბუშინ კი ორ-კლასიან შკოლაში ალგერი გაათამაშეს, აქაური შკოლების სასარგებლოდ. ნიეთები იყო მოგროვილი ზოგი ვაჭების შკოლის შავირდებისაგან ნახელვა-

ლიად დამტკიცა პროკურორისგან განაჩენი დასჯა.

ამ პროცესზედ უ. ამატუნმა განაცხადა, რომ „ნაფიცი მსაჯულების უყოლელობა ძალიან საგრძნობელი არის ჩვენი საზოგადოებისათვის“.

ამ დროს რაღაც მოძრაობამ ჩამორბინა ზალაში. რომ მოვიხედე ყველასი პირი ილიმებოდა. არ ვიცი კი რისი ნიშანი იყო ეს ლიმილი; იმისი, რომ ესამოცნათ მთავრობის წინ გამოცხადება თავის საჭიროებისა, თუ ისა, რომ ამ ნაირი სიტყვის უმნიშვნელობა ცხადი იყო ყველასთვის?

* * * * * ამ ამბის შემდეგ ორიოდე სიტყვას ვიტყვით სენათზე. სენათში, როგორც გვატყობინებს კორრესპონდენტი, რეჟორები ხდება.

მს საქმე ცოლების ჩამორთმევით დაწყებულა.

მისიკოპოსის განკარგულებით ვისაც

ფალტონი

საუცხოვო რამეა ეს ჩვენი ქალაქი! რაგინდათ რომ არ იპოვნოთ აქ? რა გვარი სიამოვნება, აღელვება, დატკობა და გამწვარება გსურსთ, რომ ვერ მოინახოთ თფილისის საუკუნო ქუჩებში!

ნამეტურ ეს ორი უკანასკნელი კვირა!... რა მდიდარი იყო ის სხვა და სხვა ნაირ საზოგადო ცხოვრებითა!... ძონტერტები, ლიტერატურული საღამოები, ლექციები, ფოკუსები ისე გადმოგვემო ერთბაშით გაოცებულს თბილისელებსა, როგორც ივლისის სეტყვა. და მშვენიერი სანახაიცი იყო, მოგახსენებთ, ეს აქრელებული თვალთმაქციობა. დასწყველოს ღმერთმა „სწავლა“ და სწავლული კაცებიცა. „საკვირველია ქვემარტად ამათი საქმე! დღემდის მე ლირსავით მეგონა, რომ „რა რაისგან არ იქნების არა რაიცა“. მაგრამ ეხლა სულ წინა-

აღმდეგ აზრზედ ვრწმუნდები. საბატო და პატროსინი ლექტორები ნათლად ამტკიცებენ, რომ „რა რაისგან“ იქმნების გვარიან გარგი ძალი რვეალ-რვეალ მანათები. მს მათის მხრით ღიდი დამსახურებაა შთამამავლობის წინაშე და დაუფასებელი დეწლი მეტნიერებისთვის!

ჩვენც ჩვენის მხრით შევსწირავთ უაღრესს მაღლობას და ვისურვებ იმათთვის: ცოტა საგნის ცოდნა, ცოტა ენის მეტყველებას, ცოტა ლოლიკურ სჯას და მომეტებულს გაგებას თავის ვალდებულებისას საზოგადოებისადმი.

თუ ღმერთმა შეისმინა „მხურვალნი ვედრებანი ესე ჩემნი“ — და რომ ამნაირ ჩემს უანგარო თხოვნას შეუერთდება გულ მხურვალე ლოცვა ყველა ლექციებზედ მოსიარულეთაც, ამაზედ მე ექვი არა მაქვს — მაშინ, ჩვენ უთუოდ დაჯილდოებული ვიქნებით მერმისთვის მაინცა. „სიჩქარით სოფელი არაგის მოუქამიაო“, ამ ანდაზას ხომ არ მიყვებით, უფ. ლექტორო?

მეორე საყურადღებო საქმე ამ ხანებში ბელიაევის მკვლელების გასამართლება იყო. მაზრის სამსჯავრო ორივე სხდომაზედ გაქვილი იყო მყურებლებითა. პირველი დღე მოწმების ჩვენების ჩამორთმევას მოუხდამეორე დღეს კი წარმოსტყვეს: პროკურორმა ბრალმდებელი სიტყვა და ადვოკატებმა საკუთარი თავის დამცველი სიტყვები. სხდომაზედ ღიდი მთავარიც ბრძანდებოდა საზოგადოება მოუთმენელათ ელოდა რითი გათავდებოდა ათიოდე კაცის ბედი, რომელნიც იქვე იხსნდნენ.

დამცველებათ იყვნენ უფ. შიფიანი, ამატუნი, იაკოვლევი და არწრუნი. მსენი თითონ სასამართლოს დაენიშნა. პროკურორმა უარი სთქვა თავის ბრალმდებელ სიტყვაში უ. შიფიანის კლიენტების დევნაზედ და სხვებისათვის კი კატორგაში გაგზავნა მოითხოვა 13 და 15 წლითა. ამ განჩინებაზედ ბევრი არ უდავით ადვოკატებს. ისინი უფრო თავის თავზედ ლაპარაკობდნენ, ნამეტურ უ. არწრუნი და სამსჯავრომ სრუ-

ნები მებეღები, და ზოგი ქალების უფასო შკოლის შემონაწირავე ნივთება; ესენი ყველა ღირებულება 90 მანეთად. ამ ნივთებში ფული დარჩა ორივე შკოლებს ხარჯის გამოარიცხვით 60 მანეთი, ასე რომ ხარჯი აჯობა მოგებას 30 მანეთით. ღმერთმა უშველოს, ვინც ამ სთანა მოგებიანი ანგარიში გვიჩვენა; და თუ ამისთანა შემწე პირები არ მოგვეშალა, ისე ამაღლებენ სასწავლებლებს, რომ მიწაზედ ფეხსაც არ დადგებიან. არ შემოძლია დეფარო, არ გაცნობათ, რამდგომარეობაშია აქაური უფასო შკოლა: ვინ დაიჯერებს, რომ მას დღეიდან ათათვის მეთი საზრდო არა აქვს; მე ძრიელ მივირდა ამის მზრუნველებისაგან, რომ წლის ანგარიში საზოგადოებას არ მისცეს. ღმერთმა, როგორც სჩანს, საანგაროა რომ არა დარჩომით რაზეღმირას დაგვანახებდნენ. პრევილად რაც ფული მობოქვს (დაულოცელი გონებით და ისე უხარჯავთ) ის უთავბოლოდ უხარჯავთ, ასე რომ დარჩომით მხოლოდ 500 მანეთი; ხარჯი გადის თვეში 50 მანეთი. სხვა ნუგეში არ საით არის; აქედან ცხადათ დანახავთ, რამდენი ხნის სიცოცხლე ექნება ხონში უფასო შკოლას. პრევილად, როცა შკოლა გაიხსნა, ერთი წელიწადი ვაჭების მასწავლებლები უფულოდ აღლევდნენ უროკს; სახლიც უქირავოთ გვათხოვა ლუკა ღვთისძემ მორქაშვილმა. ღმერთმა უშველოს ამის ესრეთის საზოგადოკეთილი საქმის შემწირველობისთვის, და თუ ამის ეს კარგი საქმე არ ექნა, დღემდისაც გათავდებოდა ის ფული, რომელიც ეხლა არის.

მინ უნდა იქნეს პასუხის მებეღი, თუ ხონში უფასო შკოლა დაიხურა? პასუხს მებეღი განუდებინა ის პირები, ვინც პირველად იკისრეს ამ საქმის თაობა საზოგადოების წინაშე; იმათ არ უშუძლიათ სთქვან, საზოგადოებას რაიმე უარი ეთქვას მათ საჭიროებაზედ. საზოგადოება ყოველს წამს მზათ არის მათის მოთხოვნის მიცემისა. მაგრამ, როგორც სჩანს, მოწყინდა იმათ ამ კეთილი საქმისათვის შრომა. — ღმერთმა ვინმე ღვთისკაცი გამოჩინდეს და შკოლისთვის ფულის შეწირვა სურდეს; გამოამართვეთ არა ვინ არის. ამას წინეთ ერთმა კაცმა 5 მანეთი მიუტანა უ. შდნოვს და უთხრა: „მე თქვენ შეგპირდით ეს ფული შეეწირო ქალების უფასო შკოლას, აი აღმისრულებია ჩემი შეპირება და მიმრთეთო.“ უ. შდნოვმა ის ფულიც დაუბრუნა და მასთან უბასხუა: აწ ფულს ნურავინ მოიტანთ, მე შკოლის შემ-

ერთზე მეთი ცოლი ჰყავდა ყველას წაერთო. მძრებიცა და ცოლებიც უთანხმოებას აცხადებდნენ!

ძლიან კმაყოფილებას და სისწრაფეს კი იჩენდნენ თორმე სენები ერთი შგორის ცოლების წართმევაზე. მართს სენს უბრძანა მღვდელთ მთავარმა, რომ სამი ცოლი საგან ორი უნდა გაუშვაო. მანებეგრებული მეუღლე არ დათანხმა ამ სამართლის. მაშინ ეპისკოპოსმა მისცა ბრძანება ძალით წაერთმიათ ცოლები ურჩი ქმრისთვის, „რაიცა სენებმა ასრულოეს ძრიელის ხალისითაო“, მოგვიტხოვრებს სენეთელი მემატანე.

საკვირველია ის სენა, როდესაც ერთს სენს სარჩვეში უშევსენ თავის ორ ცოლზედ. ან ერთი — ან მეორე, ეუბნება იმას კანონი. სენი დიდხანს არ ეთანხმება, მაგრამ ბოლოს ხედვს საშველი აღარ არის და ისევე ახალგაზდა ცოლს აძლევს უპირა-

წე არაგარო. იმ კაცმა ის ხუთი მანეთი დიდის სიამოვნებით ჯიბეში ჩაიგორა და უთხრა: ამის მეთი სამწუხარო ღმერთმა ნურა მოგცეო, მე ეს არ მიწყენოდესო. ძრიელ გამოვიტრდა ეს ამბავი, თუ რისთვის შერება ეს კაცი ამას მეთქი, მაგრამ რას ვიქდი, მცდილობდი გამეგო, რა იყო მიზეზი მისაგან ერთგულების მტრობათ შეცვლისა. ისე აღვირულებათ ყოველი კეთილი გულის წადილი, როგორც მის გაიგე, თუ რისთვის შემხტარა და შეტრიალებულა ეს კაცი. მით დროს წევრები შეგვრებილან შკოლის თაობაზედ მოსალაპარაკებლად, რომ სახლი ექირავნათ; ამათ გარდაუწყვეტიათ სახლის ქირავება და მიუხედავთ ერთის მათგნისათვის, რომელსაც სახლი უნდა ექირავებია. შდნოვს იმ კაცის სახლის ქირავება არ ნდომებია. აქ დიდ სწყენ საქმეს შეუცვლია მისი გული და დაუფანტინებია მათი ტეშმარიტი ერთგულება შკოლაზედ. ჩვენში ხომ საზოგადოათ ყოველ საქმეში ერევა უთანხმოების სენი, მაგრამ აქ მინც არ იყო კერძო სარგებლობა, რომ გამოჩვევია ის უწმინდური. ძველებური ანდაზა ამბობს: მანამდე იქეთა და ურისა თითი მოსჭრესო, სწორეთ ისე გვემართება ჩვენც. დანარჩენ მზრუნველებზედ ჯერ არას ვიტყვი და შკოლის დახურვასთანავე თითოეულად მოგახსენებთ, ვინ როგორ მოიქცა, რა ჩიდიან ამ საქმეში.

ამ ჟამად ხონის ქალაქის სასარგებლოდ შამოდის წლიურათ, გარდა იმისა, რაც ორკლასიან შკოლას აქვს მიჩენილი, 800 მანეთი ცოცხალი პირტყვის ბაჭისაგან, 300 მანეთი მიროკვი ოტდელისაგან, აგრეთვე ნოტარიუსის კანტარისგან 400 მანეთამდის, რომელიც შეადგენს სულ 1500 მანეთს. ამ ფულებიდან ქალაქის სასარგებლოდ ჯერ ერთი ბისტიც არ დახარჯულა. მის მიაკვს და რომელ ორმოში სცივია ეს ფულები, ჩვენ არ ვიცით. ძარგი იქნებოდა მმართებლობა გეიქლეს მოწყობებას და ამ სუმიდან რამოდენიმე ფულს დაუნიშნადეს ჩვენს უფასო შკოლას, რომელიც დღე მუდამ ელოდება გაქრობას, და იქნება მაშინ არ დაგეწვას საცოდავი შაგირდების ცოდვამ.

ხონელი შარაშიძე.
ს. აგვალა, 1874 წ.

აქაური გლეხის ცხოვრება ღმერთმა მტერსაც ნუ მისცეს; მართლა აკლია იმასა—

ტვისობა. მაშინ იმას უბრძანებენ უფროსი ცოლის გაშვებას დედ-მამასთან. მაშინ ცოცხალი აღარ ვიქნები, ჩემთან ამდენს ხანს ნაცხოვრებ ქალს რომ სამოწყალოდ გაუშვებო, უბასუხებს სენი.

საბრალო სენი ბევრს საშუალებას სძებნის და ეუბნება პრისტავს, რომ გარემე ვარჩენ ცოლსაო, მაგრამ ყოველი ვედრება ამაოდ შთება.

მაგრამ აი, შეხედეთ ამავსე საგანზედ სჯას ჩვენში. უ. ან — შათელი ძალიან გვემდურის, რომ რამდენიმე მართალი სიტყვა წამოგვცდა ქალების სასარგებლოთ. ან ჩამოგდეთ ისევე თქვენ მშვიდობა ჩვენშიო — გვიბრძანებს უცნობი ქმარი — ან და ცუდს რასმეს მოელოდეთო. ხათბალა თუ გინდა ეს არის. აღოცვილო, რტყმევა, უსამართლოთ მოპყრობა და დაჩაგრვა თქვენი ცოლებისა რომ გამხილეთ,

შმიშლით არ კვდება. მაგრამ ამ საოცარ სიღარიბეშიაც ახერხებს ხოლმე გაქცივებას, ისე რომ ზოგიერთ მდიდარსაც შეეხარბება, რომლისთვისაც ხურმა უცნობია. არც ბევრი რამა სჭირია იმის გამხიარულებასა. მთელი დღის მუშაობაში ოფლის დერის შემდეგ, გლეხს მცირედი თვისუფლება და გართობაც კმარის. ის არ გაუნებებება სასტიკა ხვედრსა.

შველიერი გაატარეს აქ დიდ შექცევებში მათებურად. მუშაობა დასტოვეს ყველამ ცოტას ხნით, გარდა იმათა მართა, რომელნიც ერთ დღესაც ვერ მოახერხებენ შესვენებას უკიდურესი სიღარიბისა გამო. მისაც კი შეეძლო დაეწაფა ქეთსა. მამა კაცები ღვინოსა და ჩიბუხსა მიუსხდნენ; ქალები აქა-იქ ბანზედ მოგროვებულან და მუსაიფობენ ცისა და ბარისას; ყმაწვილები დახტიან, კირკიტებენ და ცეკვენ ლეკურსა. ძვირას მეც შევერიე ამ ჯარსა და დარბაისლებში ერთი სახლის წინ ძალიან გახურებული დიმილიბიტრასა და ტაშის კერა იყო; აქ მარჯვეთ და ეშხიანათ თამაშობდნენ გასათხოვარი ქალები. მახლობლათ ამათი დედები და ნათესავები ისხდნენ, რომელიც სიამოვნებით უცქეროდნენ ახალგაზღობის მხიარულებას; შორს კალოზედ ერთი დიდი გროვა გლეხები სჩანდა, რომელიც შემოსეოდნენ და ელოდნენ მოუთმენელად, რითი გათავდებოდა ორი ფალანის ქედობა.

იქ შორს სპარტანულ ბრძოლამ, აქ დაირმა, ცეკვამ, ტაშამ, თმა-გადაშლილ წელ-წერ-წეტა გოგოების ცელქობამ და ერთი ქერიე ქალის ყმაწვილებში გარეგამ და კისკისა ხმაურაობის მომატებამ, მეც ამიყოლიეს. ეს იყო მინდოდა მიმელო მონაწილეობა საზოგადოკმაყოფილებაში, ამ დროს ერთი 10 წლის ყმაწვილის დანახვამ სრულიად დამაიწყა ჩემი განზრახვა. ეს საბრალო ბრმა იყო, ყვავილს დაუტოვებია მისთვის სიბნელიე. ამას დაუმატეთ ისეც, რომ ამ ბედშავს არ გაჩნია არც და, არც მამა. რა სანუგეშო მდგომარეობაა!

ზანა არ შეიძლება, რომ მდიდარმაცა და ღარიბმაც თანასწორათ დაიფარონ თავი ამ სენიდგან? განა მეცნიერების გამოჩენანი მართა შეძლებულებს უნდა მსახურებდეს და გაჭირებულები კი სულ ისევე უპატრონოთ შეუწყენელად უნდა იხრცებოდნენ?!

მართალია შორსა ვართ იმ დროზედ, როცა ყველას შეეძლება იწამლოს ნასწავლს ექიმთან და აღარ იქნეს იძულებული მიიქცეს მარჩიელთან, შელოცვზედ და ათას-

ცუდიო, ამან შემოგყვანა ოჯახში შფოთი და არეულობა?

რაიცა შეეცება იმას, რომ ჩვენ კანონები დაგვიწერათ, როგორი ცოლ-ქმრობა გექნეთ? შემდეგისათვის — ეს რა საჭიროა? ამისთანა კანონები გამოცემულიც გახლავს, კარგი ხანია, და თუ კიდევ სხვა ნაირი გნებავს უფრო კაცობრიული, თქვენი ნებაა. თქვენ, უ. ან — შათელი, ჯერ პირობა მოგვეცით ქრემების მაგიერად, რომ შეასრულებთ ჩვენგან შედგენილს კანონებს და მაშინ ვინა ოხერი იხოვავს თავს — დაგვიწერო. თორემ ჩვენ შრომა მივიღოთ და მერმე თქვენ ბრავები დაგვაგრიხოთ — ვერ მოგართვით! არა, ხუმრობა გაშვებით, რამდენი გულდაწყვეტილი ქმარია, ყველას საყვედურს და მუქარას ვინ აუფა? მე, მოგახსენებთ, მშვიდობის მოყვარე კაცი გახლავარ, და ღმერთმა დამიფაროს ჩხუბისა და დავი დარაბისაგან. თუ თქვენი ნება იქნება, ჩემო მრისხანე ბატონო ან — შათელი, მე ყოველთვის მზათა

ნაირ საშუალებებთან. მხოლოდ ვიკლავო ასე შეესრულებელია და იმდენი დაბრკოლება, განა რომ არ შეეძლებოდა ყველაფერს აცრა საყოველთაო ელდებულად გახადოს მმართველობამ და მასთან კიდევაც შეუდგეს ამ ზომის სისრულეში მოყვანას! რამდენს სარგებლობას და სამადლო საქმეს მოიტანდა ის, განსაკუთრებით ღარიბისა და გაჭირებულის სოფოელისთვის! მინც სოფლის ცხოვრება იცის, იმან ისეც იცის, როგორის სისწრაფითა და სისასტიკით ედება ყვავილო სოფლებსა და რამდენს ადამიანს ამანინჯებს სამუდამოთ, რამდენსა ჰკლავს უღროვოთ.

ნამეტურ წასრულ ზამთარში იყო აქ გაბრაზებული ყვავილი. მერ ნახავდით ერთ ოჯახს, რომ არ სტუმრებოდეს. ზოგი დაავრდო; ზოგი დაასაჯაყა და ზოგი სამარეში ჩაჰყარა. არის საშუალება ამ უბედური და საშინელი მოვლენისაგან იხსნან ხალხი, მაგრამ არა ვინ კი არ კისრულობს; არა ვინ ჰფიქრობს, ცოტათი მინც, შეუმსლუბქონ გლეხს გაჭირებულები ცხოვრება; არა ვინ არ დასდევს ხალხის მოთხოვნილებას, საზოგადო საქმიროების დაკმაყოფილებას. დასაჯერებელია ეს!

ძალი მასწავლებელი.
თელავი, 7 თებერვალს 1874 წ.

„მადლ. რს მშვიდობისა არა გავგება რაო“, ამბობს რუქული ანდაზა.

მკითხველო, განა ეს მართალია? თუმცა ცხადია, რომ კაცს კაცის გრძობა, მდგომარეობა და საზოგადო სულის მოძრაობა ესმის, მაგრამ უნდა მოგახსენო, რომ ეს ანდაზა არ სტყუის. ბაუკინე ოთხი თვის ყმაწვილსა და მასაც, უცქველია, ის მშვენიერი ღიმილი მოუვა პაწაწინა უმანკო ტუჩებზედა, რომელიც ცხადათ გიმტკიცებს, რომ პატარა არსება, თანაუგრძობს შენს ალერსსა, შენს სულის მოძრაობას, გარეგნად სახეზედ გამოხატულს. შეუყარ ახლა შეუბლი, შეუბღვირე, გადაუტრიალ-გადმოუტრიალე თვალები, მიიღე მრისხანე სახე და დანახავი, რომ პატარა, აქნობამდინ მხიარული და ღიმილით საყვე ტუჩებზედა, მოჰყვება ნელ-ნელა ჯერ ქოთინსა და შემდეგ ტირილსაც და თუ ეს არ დაემართა, პირს მინც მოგართვებს უკუდმა მიხედვითა. ეს ყველა დედამ იცის კარგათა. თუ პატარა ასეთი მგრძობელია, მაშ დიდი კაცი, რომელსაც უფრო სრულათ აქვს განსნილი

ვარ არა თუ უბრალო სამსახურზედ, არამედ ყოველს მსხვერპლზედ, ოღონდ კი გაზბდე ბედნიერი და თქვენი გული მოვიგო.

როდესაც გსურსთ, იმ დროს მიბრძანეთ, გახლებით, და ძალისა და შთაგონებისა მებრ ზეცისა ვეცდები დაეამყარო საუკუნო თანხმობა და ერთგულება შორის თქვენსა, მოწყალეო ჩემო ხელმწიფე, და მეუღლესა თქვენსა.

მაგრამ ერთს რასმეზედ კადეე გაგაფრთხილებთ: რადგანაც ჩვენი მსაჯულება იქნება დამოკიდებული მხოლოდ სინიდისზე, ამისთვის თქვენ სასტიკად აღგეკრძალებათ ყოველი აპელაცია და საყვედური.

მეგელო.



გრძნობა, ჭკუა და გონება, უფრო ცხადთ არ უნდა გამოუხატავდეს ხოლო თანაგრძნობას. ჭირშია, თუ ლხინშია, თვის მოძმესა? მფიქრობ, ასე უნდა იყოს; გონება ასეთ დასკვნას მაძლევს; მაგრამ მე ცხოვრებაში ისეთ ფაქტებს ვხედავ, რომლებიც ჩვენს ანდაზას ამართლებენ, ამბობენ მის სასარგებლოთ. ამისთანა მაგალითები მრავლისაგან მრავალია. მე თავს არ მოგაწყენ, მკითხველო, მათი შორს ძებნითა. მართი მაგალითი, რომელზედაც მინდა შენ გელაპარაკო და რომელიც ამოვიჩივებ მე ზემო მოყვანილი ანდაზის სიმართლის დასამტკიცებლათ, მაქვს თითქმის ცხვირს წინ. ხომ იცი, რომ ქვეყანაზედ არსებობენ მისთანა სუბიექტები, რომლებიც შეწუხდებიან ხოლომე მხოლოდ მაშინ, თუ-სხვა და სხვა უსიამოვნო ცხოვრების შთაბეჭდილების და გავლენის გამო დაჰტან მათ ცხვირზედ თვალმუწუკი. მსეც იცი, რომ ყველა საზოგადოებაში მოიპოვება ამ ნაირი მარტო თავიანთ თავზედ მზრუნველნი პირნი. მხოლოდ სამწუხარო ის არის, რომ აქ, თელავში, ამოჩნდა მთელი საზოგადოება ამ მაღალი და კეთილი თვისების: ასეთი საზოგადოება არის მალათ თელავი.

პირველი შესანიშნავი თვისება და განსაკუთრებით ხასიათი, რომლითაც ეს საზოგადოება განირჩევა სხვა საზოგადოებებთან არის მეტის მეტი გონებითი გამოკრულება პირველად და მეორეთ, აქედან წარმოდგომილი პირდაპირი შედეგი გულის უგრძობობა ანუ, სწორეთ ვსთქვათ, გაქვევება. აი რით დავამტკიცებ მე ამასა. ჰველა ნომერი რუსული გაზეთებისა იმას გვეუბნება, რომ სამარის გუბერნიის საშინელი შიმშილი არის, რომ ხალხი იყლიტება შიმშილისგან და სჭამს იმასა, რასაც ძალი არ ეკარება; დიდი, პატარა, ღარიბი, მდიდარი-ტყუიანი და უტყუო—ყველა მას ცდილობენ, რომ შეწყვენა მისცენ ფულითა მშვიერ სამარელებს. აქ პროფესორი ლექციას კითხულობს სამარელების სასარგებლოთ; იქ მთავრობა ხაზინიდან ფულს უნაწილებს; აქ მღვდელი სცდილობს გამოიჩინოს თავისგონებითი ძალა, მოიხსროს თანამგრძნობელნი ამ კეთილი საქმისა; იქ ზოგი ბეჭდავს წიგნსა და შემოსავლის რამდენიმე პროცენტს უნაწილებს მშვიერს სამარელებსა. მართი სიტყვით ყველა სწუხს და ფიქრობს უბედურ სამარელებზედა.

თელაველები რადს შერებენ? შურსაც არ იბერტყავენ, აზრათაც არ მოსდით სასარგებლის შეწუხება შიმშილისგან. თელაველს კაცს ოღონდ კი თითონ ჰქონდეს მუცელი მაძარი, თორემ სხვა ყველა ფეხებზედ ჰქიდა. ნუ იფიქრებ, მკითხველო, რომ იგი შეწუხდეს სხვის გაჭირვებითა, უბედურებითა. ის თავის ცხვირის იქით არაფერზედ არ ზრუნავს. ასეთი გულ-გრილობა და უგრძნობელობა თავის მოძმის უბედურებისადმი იხატება მისი პირის სახეზედაც. შეხედე კარგათ თელაველსა, დააფიქრდი სიარულში და შენიშნე უზრუნველობასა. მისი პირის სახე აზრის, ფიქრის კვალს არ წარმოგიდგენს.

და თუ ფიქრობს განა რაზედა, მკითხველო, ცხადია, ან ღვინოზედა და ან ქაღალდის თამაშობაზედა. თუ სადმე სადილი და ან საზოგადოებაში გამოსტყერა, მაშინ, ნუ გენადელებს, ის არ ზოგავს ორ მანეთსა ფსონისთვის და სამარელებისთვის კი ორი კაპიციც უძიძს.

ღვს რაღაც ქაღალდი მომიტანეს. აქ ქაღალდზედ აი რა ეწერა: მ ფებერვალს იქნება ვეჩერი. ამ ვეჩერის მსურველებმა

კაცებთაგანმა უნდა მოაწირონ ორი მანეთი და ქალებთაგანმა თითო მანეთი. ამისთანა ვეჩერების გაკეთებას მიიღებს ხოლომე აქაური საზოგადოების თავი, მაშასადამე წინა კაცი—ბობოლა. აი აქაური წინა კაცი უფრო მალე მოახერხებენ ხოლომე ვეჩერების გაკეთებას—თუ შოიწადინეს, ვიდრე სამარელების სასარგებლოთ ფულის შეკრფას მართი კაცისგან არ გამოვიჩინო სურვილის გამოცხადება ფულის შეკრფის შესახებ სამარელებისთვის, თუმც მთელი ქვეყანა მათ თანაუგრძობს.

თელაველებო, და წინა კაცებო! ამ ვეჩერების გამართვის მაგიერათ ის არა სჯობს, რომ სამარელებს ფული შეუკრიფოთ. თელაველებო და წინა კაცებო! ფეხების დამტერვას ტანციობაში ვეჩერებდა და ერთგულთ მტერის ყლაპავს ის არ სჯობს, რომ რამდენიმე მშვიერი სამარელი გადაძლოთ იმ ფულითა, რომელიც ჩვენგანს უნდა მიეცა ვეჩერის გასამართავთ?!?!...

ზანა, ბობოლებო, ფულების შეკრფას სამარელებისთვის უფრო ბევრი დაეიდარება უნდა, ვიდრე ვეჩერების გამართვას?!?!...

თელაველებო! დავეჯგორო, არ იცით, რომ სხვასაც ისეთი მუცელი აქვს, როგორც თქვენა და სხვაც ისე შეწუხდება უტყულობითა, შიმშილითა, როგორც თქვენი გაქვევებული გუფი და გაყინული ძალი და კეთილშობილი გრძნობები!!! მართლაც საკვირველი არიან თელაველები!...

აიღვე ვიტყვი: მისკის უფლის უჩილიშჩის სმოტრიტელმა გამოუტყდა პატარა ყმაწვილებს, თავის შეგირდებს, რომ არიან თქვენისთანა პატარა მშვიერი ყმაწვილები და ვისაც სურს ფული შესწიროს მათ სასარგებლოთ. მეორე დღეს ყველას შეძლებისაგვართ მოჰქონდათ თავის უფროსთან მშვიერი ყმაწვილების სასარგებლოთ ფულები—მდიდრებს მანეთები და ღარიბებს კაპიციბი.

თელაველო, შენ რაღას ფიქრობ?? ნუ თუ არ გრცხვენინ ამ მაგალითისა???

თუ ეს მაგალითი მსურვალე და გულითადი თანაგრძნობა პატარა ბავშვებისა არ იმოქმედებს შენზედა, მაშ მე ნულარ დამიწყებ გინებას, რა გავწერ გაქვევებულ გულსა. მართალია, დავთანხმები, თელაველო, რომ გულის სიმაგრე ძრიელ კარგი ზნეობითი თვისებაა, მაგრამ, განა ამ შემთხვევებში???

თუ ეს ჩემი სიტყვები არ იმოქმედებენ შენზედა, მაშ განა, თელაველო, საფუძველი არ შექნება ვსთქვა, რომ სწორეთ შენზედ არის ნათქვამი ანდაზა „მძღარს მშვიერისა არა ესმოდა რაო“. ოი, უმეცრებაე!!! ოი, უგრძნობელობაე!!!

აღუქსანდრე შაჟინი

აი ეს ერთად ერთი კორრესპონდენცია, რომელიც ჩვენ მივიღეთ ქანეთიდან ამ ერთი წლის განმავლობაში, შინაყში შიმშილობის აქეთ.

პასუხე პასუხი

როგორც იქნა, ყელირსეთ პასუხს მ. არდიშვილისაგან „დროების“ მე № 411. ჩემი უმთავრესი აზრი პასუხის მოთხოვნისა „დროების“ მე № 404 მდგომარეობდა იმისა, რომ დამემტკიცებია რამოდენიმე პირთათვის და მთავრობისათვისაც, რომ მე მ. არდიშვილისაგან გაგზავნილ კორრესპონდენციაში არაფითარი მონაწილეობა არ მიმიღია. ამისთანა ეჭვი შემოიტანეს ჩემზე მით, რომ მღვდელი არდიშვილი მსახუ-

რობს ჩემთან თანაშემწეთ. ამ მხრით მე კმაყოფილი ვარ მისი პასუხისაგან.

რაიცა შეეხება მას, რომ, ეთომც მან არ იცის საბუთების კეთებაში ვახდენენ რამეს თუ არა, ეს წინააღმდეგ მისი სენილისა არის ნათქვამი. ის არის ჩემი საბლალოჩინო მღვდელი და თანაშემწე და თუ ოდესმე ბლალოჩინები ადგენდნ საბუთებს თავის საბლალოჩინო მღვდლებთა, ეს ჰქონდა მინდობილი მას ჩემგან და ის ადგენდა და არა მე. როდესაც მ. არდიშვილმა თავისი ცუდის მოქცევით მოიმღურა ყველა სამღვდლოები, მიიძულებული ვიყავი მათთვისვე მიმენდო და მთ ეკეთებინებიათ როგორათაც სურდათ. ეს ასეა დღესაც. ამაზედ ვიმოწმებ მე ყველა მღვდლებს.

ბ. დ. ლაშაშიძე.

წიგნი რედაქტორთან

ამ შორაპნის უფლის პიროვის პოსრედნიკი ქირით იდგა ჩემ სახლში დ. შვირილაში წელიწად-ნახევარი; მაგრამ აგერ ერთი წელიწადია რაც მეთათსში დგას და ჩემს სახლებში აღარ არის. შენი მტერი შეწუხებულა ისე, როგორც მე მისი ოტდელი ხალხისაგან ვიყო შეწუხებული. მოსვენება აღარა მაქვს აზნაურებისა და გლეხებისაგან. მე რომ ან ვწერდი, ანუ რაიმე საქმეზე ვაღვე, ჩემს სახლში მოვა ერთი ხროვა ხალხი და კითხულობს: ბატონო, მიროვის პოსრედნიკს დავეძებთ ეს ერთი თვეა, საჩივარი საქმეები გვაქვს, ვადა მიღის და ვილუბებით, აქ ხომ არა დგა? მაშოვდივარ და ვეუბნები: არ არის აქ. ეს ერთი წელი გაღის სულ ამ წვადებაში ვარ ამ ხალხისაგან. ბთხოვთ გამოცხადოთ „დროებაში“, რომ ეს მიროვის პოსრედნიკი ჩემ სახლში აღარა დგას, მეთათსშია, იქ ცხოვრობს.

ბ. დ. ლაშაშიძე.

ფებერვლის 20 1874 წ.

რუსეთი

საქმეველთაო სახმადრო სამსახურის ვმდება.

„დროების“ წასრულ ნომერში ახალი სამხედრო წესდების ნაწილი იყო დაბეჭდილი, რომელშიაც ერთი კორრესტურული შეცდომა მოგვევლია.

დაბეჭდილი იყო:

4) მანათიუსუფლებულია აგრეთვე სამხედრო სამსახურისაგან სხვა და სხვა უცხო ტომის ხალხები და უცხო ქვეყნელები, რომელთაც რუსეთის ქვეშევრდომობა მიუღიათ.

უნდა წაკითხოთ:

4) დროებით განათიუსუფლებულია აგრეთვე სამხედრო სამსახურისაგან სხვა და სხვა უცხო ტომის ხალხები და უცხო ქვეყნელები, რომელთაც რუსეთის ქვეშევრდომობა მიუღიათ.

გაგრძელება წესდებისა შემდეგ ნომერში იქნება.

— შიატკის გუბერნიის საერო კრებას ოცდა ხუთი ათასი მანეთი დაუნიშნავს ამ წელს სახარჯოდ შიატკის საერო სასწავლებლისათვის, რომელიც დწესებულია მეურ-

ნეობისა და სხვა და სხვა ხელოვნების ცენტრის ცელებლად და სახალხო მოლოცისათვის მასწავლებლების მოსახსნადელად.

— მოლოცვის ქალაქის ეპარქიის, მოხელების და მცხოვრებლების წარმომადგენლებს დაუნიშნავთ რეალური შკოლისათვის 2000 მანეთი შესაწვეარი ყოველ წლობით, რადგანაც კლასიკური სასწავლებლები ცხოვრებაში გამოსადეგ სწავლას არ აძლევენ და მათებელიაო, მეტადრე იმათთვის, ვინც გიმწაზიის კტრისს გათავების შემდეგ სწავლის გაგრძობას არ ჰფიქრობსო.

— მათეები გეატყობინებენ რომ ახალი სამხედრო წესდების შემოღების შემდეგ რუსეთში მშვიდობიანობის დროს 750 ათასი ჯარი უნდა იქნესო; ამას გარდა სამხედრო ტანისამოსის ფორმაც ახალი იქნება, პრუსიელი ფორმის მზგავსი, და საყელო მაღალი სამ ღუგმიანი.

— პეტერბურლის უნივერსიტეტში 1874 წ. პირველის იანერისათვის ითვლებოდა 1,142 სტუდენტი და 54 თავისუფალი მსმენელი. უკანასკნელი თორმეტი წლის განმავლობაში ყველაზედ უფრო მრავალი სტუდენტი 1861-ში ყოფილა, დროებითად უნივერსიტეტის დახურვის წინ, სახელდობ 1442 სტუდენტი. 1863 წელში, რაცა უნივერსიტეტი გახსნეს ახალი წესდების საფუძვლებზედ, ყოფილა 400 სტუდენტი; მეგრე სტუდენტების რიცხვს უმატია და 1871 წ. 1285-დის მიუწვეია. მას აქეთ სტუდენტების რიცხვი ხელ ახლა კლებულობს.

უცხო ქვეყნები

პარიზი, 17 ფებერვალს 1874 წ.

ნაიშკრატორალი ნაპოლონის ნამინისტრალმა, უფ. რუერმა, ერთხელ კლვე ალაპარაკა საფრანგეთი,—და ვინ იცის, იქნება უკანასკნელადაც არ იყოს: სამი დღის წინათ იმან დაბეჭდა ბონაპარტულ გაზეთებში შემდეგი წიგნი:

„მაკ-მაჰონის შვიდი წლის პრეზიდენტობა დროებითი უფლებაა; სხვა და სხვა მოულოდნელ გარემოებებს შეუძლია ამ ვადის შემოკლება, მაგრამ ჩვენი პარტის—ბონაპარტელების—სარგებლობა მოითხოვს, რომ წინ არ აღუდგეთ ამ უფლებას... ამ დროს განმავლობაში ჩვენ მომავლისათვის უნდა მოვეზადოთ...“

„შემდეგში მხოლოდ ორ მმართველობას შეაერთი და ერთი უნდა ამოარჩიოს საფრანგეთმა: ან რესპუბლიკა და ან იმპერია. სხვა პარტეები თავის გამოყოფას ვერ გაბედავენ...“

რადგან ვხლა აქ ყველიერების გამო ნაციონალური კრების სხდომები დროებით შეწყვეტილია და სხვა სალაპარაკო არა აქვთ რა, თითქმის ყველა გაზეთები ამ წიგნზე ლაპარაკობენ. და ღირსიც არის ყურადღების მიქცევისა: ხედავთ, როგორი სითამამით ლაპარაკობს მომავალზე ბონაპარტელების მოთავე! არც ლეგიტიმისტებს, არც ორლეანისტებს აინუშნიაო არ ადგებს: „ისინი ვერ გაბედავენ თავის წამოყოფასაო!“

×

ნაციონალური კრება და თვით მმართველობა დაფთხო ამ წიგნმა: უფ. ბროჰლის, როგორც ამბობენ, წაუკითხავს თუ არა ეს წიგნი, იმ წამსვე მინისტრების კრება შეუდგენია და მოულაპარაკიანთ—თუ როგორ უნდა მოეკცეთ, ვინცობაა, ბონაპარტელებმა რამე რომ მოახდინონო. ნაციონალური კრების მონარხიელები საჩქაროთ შეკრებილან და გარდაუწყვეტიათ: სანამ ბონაპარტელები რასმე შეუდგებიან, ხელახლავ ვცადოთ და იქნება როგორმე

შამბორი დასავლეთსა და აღმოსავლეთს ტახტზედა. ამ უკანასკნელი ოთხი დღის განმავლობაში, გაზეთს ვერ ნახეთ, რომ ამ რუერის წიგნზე რამდენიმე სიტყვა მაინც არ იყოს. რესპუბლიკელები, მართალია, იცინიან, მაგრამ თვით ამ სიტყვაში კარგათ გამოიყენებენ კაცი, რომ რუერის წიგნი და საზოგადოთ ბონაპარტელების ინტრიგები იმათ ისე სასაცილოდ და საშინალოდ არ მიიჩნიათ, რომ ისინი კარგად დაეჭვიან არიან.

რა არის ამის მიზეზი? ნუ თუ რესპუბლიკელებს ან სხვა ვისმე კიდევ უნდა ეზინოდესთ ბონაპარტელების გაბატონებისა? ნუ თუ საფიქრებელია კიდევ, რომ იმ დინასტიას, რომელმაც ამდენი უბედურება მოუტანა, რომელმაც ასე დაამცირა საფრანგეთი, კიდევ დასევს თავზე საფრანგეთის ხალხი? აი ამის პასუხი:

ბონაპარტელებს გარდა ყველა დარწმუნებულობა, რომ საფრანგეთი იმპერიათ აღარ გადაიქცევა; ყველა დარწმუნებულობა, რომ რამდენიც უნდა ატყუონ ბონაპარტელებმა ხალხი, რამდენიც უნდა ეცადონ, „პატარა ბაღანგე“ საფრანგეთის ტახტზე შესუბავს ევლარ ელირსება. მაგრამ საქმეს მეორე გარემოება ხლართავს და ახსნევებს თვით ბონაპარტელებსა: ესლანდელი რესპუბლიკური მმართველობა ყველაფერში ისე იქცევა, რომ თითქო განგებ ჰსურს ხალხს რესპუბლიკური მმართველობის ფორმა შეაძულოს: ის ავიწროებს პოლიტიკურ უფლებებს, ავიწროებს სტამბას, ამორჩევითს უფლებას, ხალხს მომეტებულ გადასახადს და ხარჯს ადებს, ერთი სიტყვით იმის გარეგანი და შინაური პოლიტიკა ყოველის მხრით საფრანგეთის დამამცირებელი და ხალხის გამაბრაზებელია.

რა გასაკვირველია, რომ ამისთანა მდგომარეობაში ბონაპარტელმა პარტიამ, რომელიც ცეზარული დემოკრატიის წარმომადგენელია, მომხრეები იპოვოს საფრანგეთში! რა გასაკვირველია, რომ ერთ მუტა გაბრაზებულმა ხალხის გროვამ, ესლანდელი მმართველობისაგან მოთმინებიდამ გამოსულმა და ბონაპარტელებიდან წაქეზებულმა, რაიმე თავნებური საქმე ჩაიდინოს და რესპუბლიკის დამხობა მოინდომოს!

რა საკვირველია, ერთი მუტა გროვა ხალხი ვერაფერს იქა, იმათი მეცადინეობა მალე დამარცხებული იქნება; მაგრამ საქმე იმაშია, რომ ეს მეცადინეობა, ეს მოუსვენარი ინტრიგები ხალხს ალღეებს, მშვიდობიანობას, მოსვენებას, ხელისდელი დღის იმედს უკარგავს და ეპურობას, წარმოებას, ყველა საქმეებს აჩერებს.

აი, ამიტომ არიან რესპუბლიკელები დაფიქრებულნი; ამიტომ ცდილობენ ისინი, რომ ერთნებლ და სამუდამოდ მტკიცედ დამყარდეს საფრანგეთში რესპუბლიკური ფორმა მმართველობისა.

ამას გარდა აქური გაზეთები ბევრს ლაპარაკობენ ესლა პესტრიის იმპერატორის, ჭრანც-იოსების, რუსეთში სტუმრობაზე. დამლული სიხარულით ამბობენ ისინი, რომ პესტრიისა და რუსეთის იმპერატორების შეყრას პოლიტიკური მნიშვნელობა აქვს, ვინ იცის, იქნება პრუსიის წინააღმდეგს რასმე განიზრახვენო, რუსეთსა და ბერმანის ანგარიშები აქეთ ერთმანეთში გასაწყმენდია და სხ. და სხ.

მასულ კვირაში საფრანგეთს ერთი საუკეთესო ისტორიკოსთაგანი და თავის მოყვარული შვილი მოაკლდა: მოკვდა მიშლე. მთელი საფრანგეთი, ყველა პარტიის გაზეთები დასტირიან ამ გამოჩენილი სწავლულის და მამული, შვილის სიკვდილს. მიშლე ერთ უბრალო მესტამბის შვილი იყო; თავის მეცადინეობით და ნაქით იქამდი მოწია, რომ 1838 წ. ერთს უმაღლეს სასწავლებელთაგანში ისტორიის პროფესორად დანიშნეს; იმის ლექციები იმდროს არა თუ საფრანგეთში, თითქმის მთელს მეროპაში განთქმული იყო. ის იყო მჭევრმეტყველი მომხრე ყველა ახალი დროის აზრებისა, და დაუზოგველი მტერი ხალხის დამხვერელი ძლისა, იფუტიტებისა და დესპოტიზმისა. საფრანგეთის იმ დროის ახალგაზღვრება გროვ-გროვით მოდიოდა იმის ლექციებზე და აღტაცებით უგდებდა იმას ყურს. ამისთანა კაცს პროფესორობა მაშინდელ საფრანგეთში, რასაკვირველია, დიდხანს არ შერჩებოდა: ლუი შილიპის მმართველობამ

დააყენა ის კათედრიდამ, რომელიც 1848 წლის რევოლუციამ ხელახლად ჩააბარა. 1851 წელს, როდესაც ლუი-ნაპოლეონმა coup d'état მოახდინა და საფრანგეთის პედი ჩაიგდო, ძალით, ხელში, მიშლემ თავის პროტესტი განაცხადა. ამ წელსვე იმის ლექციები მოსვეს. 1870 წელს, საფრანგეთის დამარცხებამ თითქო მოუკლა იმას გული; მას აქეთ იმას აღარ გაუხარია და წასულ კვირას ყველასაგან პატივცემული მოხუცი სრულებით გამოეთხოვა ამ ქვეყანას. სხვა და სხვა იმის ისტორიულ თხზულებებს შუა, შესანიშნავია იმის „საფრანგეთის ისტორია“ (1833—1857), „საფრანგეთის რევოლუციის ისტორია“ (1847—1853) და სხე.

პირველი მარტისათვის მიენისა და მოკლუხის დეპარტამენტიში ორი კანდიდატის ამორჩევაა დანიშნული. რესპუბლიკურმა პარტიამ მოკლუხის დეპარტამენტი თავის კანდიდატად გამოჩენილი რესპუბლიკელი, 1848 მმართველობის წევრა, ლედრუ როლენი დანიშნა და როგორც გაზეთებშია გამოცხადებული, ესეც დათანხმებულა. ამ კანდიდატურას ესლა ძალიან დიდ მნიშვნელობას აძლევენ.

დებუა შეგატყობინებდათ ინგლისის ამორჩევის შედეგს: 652 დებუტატში 353 კონსერვატორი ამორჩიეს და 299 ლიბერალი; დიზრაელია გაიმარჯვა, ზლადსტონი დამარცხებულია და, როგორც ამბობენ, პარლამენტის განსამდი დაანებებს სამინისტროს თავსაო. მართი შეხედვით კაცს ეგონება, რომ ინგლისში მართლა ხალხის მომხრეები დამარცხდა და იმის მოწინააღმდეგეებმა კი გაიმარჯვესო. სრულებითაც არა: უნდა იცოდეთ, რომ ხალხისთვის ლიბერალური და კონსერვატორული პარტია ორივე ერთია, არც ერთისაგან არ მოელის ის თავის მდგომარეობის გაუმჯობესობას, არც ზლადსტონის და დიზრაელის პარტიისაგან. ხალხმა ხუთი თავის წამდელი წარმომადგენელი აირჩია, ამ ხუთში ორი მუშაა და ყველანი რესპუბლიკელები. აი, ეს გარემოება ყველაზე უფრო შესანიშნავია ესლანდელს ინგლისის ამორჩევებში.

შეელსაგან პატივცემული მოხუცი ერთის წლის მოხუცს რახბატიკონდელმა მმართველობამ ერთი კლენდრის გამოცემისათვის ორი წლის ციხეში ჩაწყვედუვა გადაუწყვიტა. ამ საქმეში ყურადღების ღირსი ის არის, რომ მაკამაონის მმართველობამ იმ სტატებისთვის დასაჯა ეს გამოჩენილი სწავლული რესპუბლიკელი, რომელიც ნაპოლეონის დროსაც იყენენ დაბეჭდილნი...

ს. მესხი.

„დროება“

1874-ში გამოცემა იმევე პროგრამით და იმევე პირობის თანამშრომლობით, როგორც წელს გამოდიოდა.

ხელის-მოწერა მიიღება: ტფილისს — „დროების“ კანტორაში, ივანოვის ბაბლიოტეკაში. შუთისს — ანტ. ლორთქიფანიძის ბიბლიოტეკაში.

ზარევე მცხოვრებთ შემდეგი ადრესით უნდა გამოგზავნონ მოთხოვნები:

Въ Тифлисѣ, въ контору газеты „ДРОЕБА“.

„დროება“ ელირება გაზეთით: ერთი წლით — ექვს მანეთად, ნახევარი წლით — სამ მანეთად.

„პრებული“ და „დროება“ ერთად ელირება გაზეთით: ერთის წლით — ცხრა მანეთად და ნახევარი წლით — ხუთ მანეთად.

მისაც შარშანდელი „დროების“ ფასი არ შემოუტანია, ვთხოვთ, მალე გამოგზავნონ რედაქციაში.

განცხადება

ივანოვის ბიბლიოტეკაში ისყიდება შარლ-ფრანსუჟული ლამსიკონი, შედგენილი იე. როტინიანცისაგან. ფასი ერთი აბაზი

объявление.

Считаю долгомъ уведомить почтенѣйшую публику, что на Базарной улицѣ, въ домѣ Тамашева, около Казенной Палаты, я открылъ типографію, гдѣ принимаются всякаго рода типографскіе заказы и работы, которые исполняются весьма аккуратно.

Ефимій Хеладзе.

„დროება“. 1874, № 413

ცნობათ-ფურცელი

თფილისი, 1 მარტი 1874 წ.

რკინის ზზა	ლილა	სალამო	საცხლის გვემები	ფოზტა	ბირჟა	თფილისის მაზანდა	სახაზინო განცხადებები
ა) თფილისიდან			ა) შავ-ღვავე	ა) თფილისიდან	პეტერბურგი, 15 ფებერ.	28 ფებერუალს, 1874 წ.	
თფილისი	8.8	8.17	შოთილამ გემი მიდის:	რუსეთის ყოფ. დღეს, კვირას გარდა.	ბანკის ბილიტი 5%	პური მრევის	1
მცხეთა	9.8	10.—	მდესისკენ — ხუთშაფა, შუადღეზე.	მუთისის; ყოველ-დღე კვირას გარდა.	მოგებიანი (პირველი სესხის)	— მანჯის	1
ბორი	11.39	1.43	სტამბოლს — კვირათობით შუადღეზე.	მანჯის, ზუგდიდს; პარასკ. მსურ	მოგებიანი (მეორე სესხისა)	— შორაგლის	1
სურამი	1.52	4.30	საზუმიდამ:	გეთს: ორშ., პარ. ბაქოს; სამშაფათს		ჭერი	60
ჭერილა	6.49		შოთს — სამშაფათს, ღამე.	და პარასკ. აღექსანდრეპოლს;	ქურსი	ბაზა მრევის	4 10
მუთისი	7.55		მდეს — პარასკევს, შუადღეზე.	ოთხშ. და პარასკევს. (შუადღემდი)	ერთ მანეთში იძლევიან.	— ამერიკისა	5 70
სამტრედია	9.02		ბ) ქაპისის ზღვავე:	ბ) შუთისიდან:	ლონდონში	ბაქენტილი ბაზა	8
ახალ-სენაკი	10.02		ბაქოდამ გემი მიდის:	თფილისს და რუსეთს: ორშაფ.	პარიჟში	მატული თუშური	6
შოთი	11.27		ასტრახანსკენ —	ოთხშაფ. და პარასკ. შოთს და	ვენაში	— თრაქული	4
ბ) თფილისისკენ			ასტრახანსკენ —	სოხუქს; ორშაფ. ხუთშაფ. და შა	სკონტი (სარგებლის ფასი)	პარეშუმი	7
შოთი	7.38		ტელეგრაფი	ფათს. მსურგეთს, ზუგდიდს	ბორაოს ფურცლები:	შონი	4
ახალ-სენაკი	9.11		მცი სიტყვას გაზეთა	და ახალ-სენაკს: ორშაფათობით	ხერსონის ბანკისა (5 1/2)	შონის სანთელი	6
სამტრედია	10.2		ფით ღირს თფილისიდან:	სალამომდე.)	ხარკოვის (6%)	სტეარინის სანთელი	11
მუთისი	11.7		გ) ბორიდან.	გ) ბორიდან.	მოსკოვის (5%)	ხორცი ქოხის	80
ჭერილა	12.38		შოთისს, შოთს	შოველგან: ორშაფ. ოთხშაფ. და	აქციები:	— ცხვრის	90
სურამი	4.57	7.15	ბორს, ღუშეთს, სიღნახს	პარასკევით (სალამოს შეიდ სათამდე)	შეიზღვის ცეცხ. გემების	სპირტი	7
ბორი	7.23	10.12	როსტოფს მდესას მოსკოვს		ქაეპაზის და მერკურის	— შაქარი კარგი	7 85
მცხეთა	9.52	1.49	პეტერბურგს, მარშაფს	დ) შოთიდან:	შოთი-თფილ. რკინ. გზის	— მდარე	7 75
თფილისი	10.49	3.13	ვენას, პესტრიაში	შოველგან: ყოველდღე.	თფილისის სავაჭრო ბანკის	— შხენილი	6
გ) შასი თფილისი-			ბერმანიაში	წიგნის გაგზავნა ღირს:	მდესის სავაჭრო ბანკის	— შავა ბრგვალი	20
დამ			იტალიაში		„სალამანდრასი“	— საშუალი	18 50
ქვითამდი	3.90	68.38	საფრანგეთში		კაპ.	— მდარე	16 50
ბორამდი	3.20	2.40	საფრანგეთში, მსპალეთში		კამანის Двигатель	— შეთი ქუხჯუთის	7
სურამიდან	5.22	3.92	ინგლისში		პირვ. უზრუნველ-მყოფი	— მჭარე	4
მუთისამდი	9.—	6.75	საბერძნეთში		(страх. общ.) საზოგ	მქრო ნახევარი იმპერიალი	6 3
შოთამდი	13.1	9.75	სპარსეთში		მეორე უზრუნ. მყოფი საზ.		
					პეტერბ. უზრუნვ. მყოფი		
					მოსკოვის უზრუნვ. მყოფი		